

Dosar nr. [redacted]/88/2007

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TULCEA JUDEȚUL TULCEA
ÎNCHIEIERE

Ședința publică din 13 noiembrie 2008

PREȘEDINTE: [redacted]

GREFIER: [redacted]

S-a luat în examinare, cauza civilă, în primă instanță care are ca obiect contencios fiscal, formulată de reclamanta S.C. [redacted] S.R.L. TULCEA cu sediul în str. [redacted] nr. [redacted] bl. [redacted] jud. Tulcea, împotriva pârâtelor :DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE GALAȚI cu sediul în Galați str. portului nr. 163 și DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE TULCEA cu sediul în Tulcea str., Portului nr. 18 A, și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE TULCEA cu sediul în Tulcea str. Babadag nr. 163 bis..

La apelul nominal făcut în ședința publică s-au prezentat reclamanta S.C. [redacted] S.R.L. Tulcea prin av. [redacted] și consilier juridic [redacted]

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se depune la dosarul cauzei de către apărătorul reclamantei av. Porfir Nechita, delegațiile de reprezentare a societății de reclamante.

Față de declarația părților prezente că nu mai sunt alte cereri de formulat instanța apreciază cererea ca fiind în stare de judecată și acordă cuvântul pentru dezbateri în fond.

Av. [redacted] având cuvântul pentru dezbateri în fond pentru reclamanta S.C. [redacted] S.R.L. Tulcea, arată la sediul societății 02.07 2007 s-au prezentat la sediul societății doi controlori vamali, care au fost întrebați dacă acesta este un control programat sau un control inopinat.

Cei doi controlori vamali au precizat că este un control programat, și au prezentat avizul de începere a controlului cu nr. [redacted] însă s-au întors pentru efectuarea controlului în data de 18 iulie 2007, prevalându-se de un ordin de control, neexistând un aviz nou de control.

În acest sens solicită a se reține că au fost încălcate dispozițiile art. 83 și 93 din Codul de procedură fiscală, deoarece organul constator era obligat să respecte dispozițiile art. 93, 94, 95, 96, și 98 din Codul de procedură fiscală, în sensul anunțării controlului prin transmiterea unui aviz de inspecție fiscală, care se comunică contribuabilului în scris.

În aceste condiții solicită a se constata că reclamanta a fost vătămată în dreptul său, deoarece agentul constator a încălcat această obligație legală.

În raport de cele arătate solicită a se constata toate nulitățile de natură juridică ale actului fiscal încheiat în data de 29.08.2007, cu consecințe vătămătoare privind stabilirea obligațiilor vamale, deoarece organul de control, nu a respectat procedura legală de efectuare a controlului.

Pe fondul cauzei solicită a se reține că prin actul de control s-au încălcat dispozițiile art. 379 Cod Civil cu raportare la OUG 119 din 24.10.2007, privind somația de plată.

În acest sens se arată că în forma sa inițială a contractului de leasing a funcționat până la data de 12.08.2006.

Se mai arată că Declarația vamală de Operațiuni Temporare, Declarația Vamală de Import și cele două acorduri încheiate între părțile contractante privind plata ratei de leasing începând cu ianuarie 2008 s-au realizat până la data de 23 septembrie 2005, când noul contract de leasing a început să fie în vigoare de la data de 12.08.2006.

De asemenea, solicită a se reține că părțile pot conveni și alte clauze.

Totodată solicită a se reține că toate actele guvernate de legea în vigoare la constituirea contractelor de leasing sunt valabile.

În aceste condiții solicită a se reține că în conformitate cu OG 51/1997, dispozițiile art. 6(3) din lege și dispozițiile art. 27(4) din contract prin care se arată că „ în cazul achiziționării bunurilor introduse în țară în condițiile alin 1 și 2, utilizatorul este obligat să achite taxa vamală calculată la valoarea reziduală a bunului la momentul încheierii contractului de vânzare cumpărare, care nu poate fi mai mică de 20 % din valoarea de intrare a bunului.

Se mai arată că deoarece părțile au convenit achitarea ratelor de leasing începând cu luna ianuarie 2008, s-a statuat principiul de drept civil prevăzut de art. 969 Cod civil în care se stipulează că (convențiile legal făcute au putere de lege între părțile contractante), și totodată trebuie avut în vedere și dispozițiile art. 6 alin 3 din OG 51/1997, în raport cu care părțile pot conveni și alte clauze.

Astfel că, acordurile dintre părți nu au fost desființate, în timp ce declarațiile vamale de import nu au fost anulate, valabilitatea înțelegerii părților privind ratele de leasing este validă începând cu ianuarie 2008.

În aceste condiții solicită a se reține că creanța constată de actul de control nu este exigibilă, deoarece termenul începe cu luna ianuarie 2008, iar retroactivitatea OG nr. 51/1997, în vigoare, începe cu data de 12.08.2006.

Deoarece motivele de nelegalitate sunt de ordine publică, solicită anularea tuturor actelor întocmite, în sensul admiterii cererii reclamantei așa cum a fost formulată cu obligarea la plata cheltuielilor de judecată.

Pârâta Direcția regională Vamală pentru Accize și Operațiuni Vamale Galați solicită a se reține că s-a efectuat un control vamal și nu o inspecție fiscală, în acest sens apreciază că s-a răspuns cu privire la excepția constatării nulității procedurii de inspecție fiscală.

Pe fondul cauzei solicită a se reține faptul că nu s-a achitat nici o rată de leasing, și se află în situația în care valoarea reziduală să fie egală cu valoarea mărfii, fapt care generează plata drepturilor vamale aferente.

Se arată că reclamanta dorește să achite un procent doare de 20% din toată valoarea mărfii, iar acest fapt s-ar fi realizat doar dacă ar fi achitat ratele în mod corect, respectiv conform contractului încheiat și prezentat autorităților vamale.

În condițiile în care reclamanta a achitat toată valoarea contractului odată nu mai poate fi respectat contractul încheiat și prezentată organului de control vamal.

Astfel că, solicită respingerea ca nefondată a cererii reclamantei, menținerea ca fiind temeinice și legale a deciziilor emise de DGFP și Direcția regională Pentru Accize și Operațiuni Vamale Galați.

TRIBUNALUL:

Văzând că pentru studiul actelor și lucrărilor dosarului instanța mai are nevoie de timp, urmează a amâna pronunțarea cauzei.

PENTRU ACESTE MOTIVE DISPUNE:

Amână pronunțarea cauzei la data de 20 noiembrie 2008.
Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2008.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Dosar nr. 88/2007

ROMANIA
TRIBUNALUL TULCEA JUDEȚUL TULCEA
ÎN C H E I E R E

Ședința publică din 20 noiembrie 2008

PREȘEDINTE: [redacted]

GREFIER: [redacted]

S-a luat în examinare, cauza civilă, în primă instanță care are ca obiect contencios fiscal, formulată de reclamanta S.C. [redacted] S.R.L. TULCEA cu sediul în str. [redacted] nr. [redacted] bl. [redacted] jud. Tulcea, împotriva pârâtelor: DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE GALAȚI cu sediul în Galați str. portului nr. 163 și DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE TULCEA cu sediul în Tulcea str., Portului nr. 18 A, și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE TULCEA cu sediul în Tulcea str. Babadag nr. 163 bis.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică din data de 13 noiembrie 2008, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL:

Văzând că pentru studiul actelor și lucrărilor dosarului instanța mai are nevoie de timp, urmează a amâna pronunțarea cauzei.

PENTRU ACESTE MOTIVE DISPUNE:

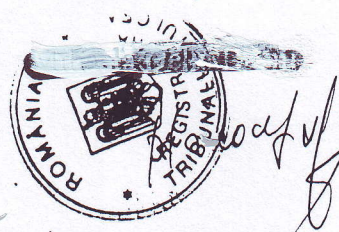
Amână pronunțarea cauzei la data de 21 noiembrie 2008.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2008.

PREȘEDINTE,

[redacted]

GREFIER,

Dosar nr. [REDACTED] 88/2007

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TULCEA JUDEȚUL TULCEA

Sentința Civilă nr. [REDACTED]

Ședința publică din 21 noiembrie 2008

PREȘEDINTE: [REDACTED]

GREFIER: [REDACTED]

S-a luat în examinare, cauza civilă, în primă instanță care are ca obiect contencios fiscal, formulată de reclamanta S.C. [REDACTED] S.R.L. TULCEA cu sediul în str. [REDACTED] nr. [REDACTED] bl. [REDACTED], jud. Tulcea, împotriva pârâtelor : DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE GALAȚI cu sediul în Galați str. portului nr. 163 și DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE TULCEA cu sediul în Tulcea str., Portului nr. 18 A, și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE TULCEA cu sediul în Tulcea str. Babadag nr. 163 bis.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică din data de 13 noiembrie 2008, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL:

Prin cererea înregistrată la Tribunalul Tulcea sub nr. [REDACTED] 88/2007, reclamanta SC [REDACTED] SRL Tulcea a chemat în judecată și personal la interogatoriu pe pârâtele Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Galați, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Tulcea, Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea, pentru ca, prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea procesului verbal de control nr. [REDACTED] din 29 august 2007 întocmit de DRAOV Galați, precum și a actelor subsecvente emise, decizia de regularizare nr. [REDACTED] 29 august 2007, titlurile executorii nr. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] și [REDACTED] 10 octombrie 2007, nr. [REDACTED] 26.10.2007, decizia nr. [REDACTED] 11.10.2007, precum și orice alte înscrisuri, ca netemeinice și nelegale, cu obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că prin procesul verbal de control nr. [REDACTED] 2007 întocmit de DRAOV Galați, s-a stabilit că în urm a verificării celor 5 contracte de leasing, SC [REDACTED] SRL Tulcea, datorează toate ratele de leasing neachitate până la data controlului.

Prin contractele de leasing din 15 noiembrie 1999 – 12 ianuarie 2000, 15 mai 2000 – 15 mai 2001 și 15 august 2001, societatea a efectuat 5 operații de admitere temporară cu exonerare totală de la plata taxelor vamale, potrivit declarațiilor vamale de operațiuni temporare nr. [redacted]/29.12.1999, nr. [redacted]/24 februarie 2000, nr. [redacted]/8 iunie 2000, nr. [redacted]/31 mai 2001 și nr. [redacted]/25 septembrie 2001.

În baza declarațiilor vamale de import definitiv nr. [redacted] 15 noiembrie 2003, nr. [redacted]/23 februarie 2005, nr. [redacted]/31 mai 2005, nr. [redacted]/3 iunie 2005 și nr. [redacted] 23 septembrie 2005, societatea a încheiat operațiuni temporare, efectuând operațiuni de import definitiv de mărfuri, contractate în leasing.

Până la data încheierii contractului de vânzare cumpărare a acestor bunuri, ratele de leasing nu au fost achitate întrucât prin convențiile încheiate cu partenerul extern, la datele de 12 octombrie 2000 și respectiv 31 noiembrie 2003, s-a stabilit ca plățile să se facă începând cu luna ianuarie 2008.

S-a constatat că societatea a achitat valoarea în vamă în quantum de 20% reprezentând valoarea reziduală a bunurilor importate, iar pentru diferența de 80% din valoarea contractuală din contractul de leasing, s-au calculat diferențe de drepturi vamale de import, dobânzi și penalități de întârziere, totalul de plată fiind de [redacted] lei până la 20 septembrie 2007.

S-a arătat în continuare că agentul constator a încălcat disp. art.5 al.1, art.7 alș.1 și art.10 din Codul de proc.fiscală, întrucât nu și-a îndeplinit obligațiile privind înștiințarea contribuabilului asupra drepturilor și obligațiilor ce-i revin în desfășurarea procedurii, înaintarea luării deciziei organului fiscal, relațiile dintre contribuabili și organele fiscale care trebuie să fie fundamentată de buna credință, în scopul realizării cerințelor legii.

Prin urmare, s-a arătat că, prin emiterea actului a cărui anulare se solicită au fost încălcate de către agentul constator disp. art.93 al.1, art.94 al.1, art.95, al.4, art.96 al.6, art.98 al.3, art.98 al.1 și al.4 din Codul de proc.fiscală.

Împotriva procesului verbal nr. [redacted] 29.08.2007 petenta a formulat plângere prealabilă, prin care a evidențiat aceste încălcări ale legii.

S-a susținut de către reclamantă că organul constator a făcut o confuzie între disp. OG nr.51/1997 valabilă până la data de 12.08.2006 și modificarea și completarea contractului de leasing după această dată.

Astfel, facilitățile prev. de OG nr.51/1997 cuprinse în disp. art.6 al.3 din lege și disp. art.27 al.4 din contract au permis reclamantei ca în cazul achiziționării bunurilor introduse în țară în condițiile al.1 și 2 să achite taxa vamală calculată la valoarea reziduală a bunului din momentul

încheierii contractului de vânzare cumpărare a bunului care nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare a bunului. Ori, în condițiile în care părțile contractante au convenit în scris achitarea ratelor de leasing, începând cu luna ianuarie 2008, acestea au avut în vedere atât disp. art.969 Cod civil, potrivit căruia convențiile legal făcute au putere de lege între părțile contractante cât și principiul statuat prin disp. art.6 al.3 din OG nr.51/1997, potrivit căruia părțile pot conveni și alte clauze.

De asemenea, acordurile între părți, declarațiile vamale de import nefiind desființate sau anulate, înțelegerea părților privind achitarea ratelor de leasing devenea validă începând cu ianuarie 2008.

În consecință, prin actul de control menționat au fost încălcate disp. art.279 Cod civil cu rap. la OUG nr.119/24.10.2007 privind somația de plată, potrivit căreia nici o urmărire asupra bunurilor mobile și imobile nu poate avea loc decât pentru o creanță terță, lichidă și exigibilă.

Creanța constatată prin actul de control nu este exigibilă întrucât termenul începe din luna ianuarie 2008 iar aplicarea retroactivă a OG nr.51/1997 începând cu data de 12 august 2006, este contrară dispozițiilor legale.

Reclamanta și-a întemeiat contestația pe disp. art.7 și urm. din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ.

Pârâta, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Galați a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea contestației reclamantei, ca nefondată.

Au fost depuse la dosarul cauzei, la solicitarea instanței toate înscrisurile care au stat la baza emiterii actelor a căror anulare se solicită. A fost administrată proba cu interogatoriul luat pârâtei și s-au depus de asemenea concluzii scrise.

Analizând contestația formulată, în baza înscrisurilor depuse și a dispozițiilor legale incidente, instanța apreciază că aceasta este nefondată.

Se reține astfel că, în perioada 18 – 25 iunie 2007 pârâta DRAOV Galați a efectuat un control vamal la SC [redacted] SRL Tulcea, în urma căruia s-a întocmit procesul verbal de control nr. [redacted] din 29 august 2007.

Urmare rezultatelor consemnate în actul de control, pârâta a emis decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal cu nr. [redacted] din 29 august 2007, stabilindu-se în sarcina reclamantei obligații de plată în sumă de [redacted] lei, reprezentând drepturi vamale de import, dobânzi și penalități aferente acestora.

S-a constatat că în perioada 15 noiembrie 1999 – 15 august 2001, reclamanta a efectuat 5 operațiuni de admitere temporară în vamă, cu exonerare totală de la plata taxelor vamale, în baza unor contracte de

leasing și a prev. OG nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing.

Potrivit art. 1 din acest act normativ prevederile ordonanței se aplică operațiunilor de leasing, prin care o parte numită locator, transmite pentru o perioadă determinată dreptul de folosință, asupra unui bun al cărui proprietar este, celeilalte părți, denumită locatar, la solicitarea acesteia contra unei plăți periodice denumită rate de leasing, iar la sfârșitul perioadei de leasing, locatorul se obligă să respecte dreptul de opțiune a locatarului de a cumpăra bunul, de a prelungi contractul de leasing fără a schimba natura leasingului ori de a înceta raporturile contractuale.

Astfel, din copiile contractelor de leasing depuse la dosar, rezultă că acestea au fost încheiate între reclamantă și firma germană [redacted] cu care reclamanta a convenit în sensul de a începe plata ratelor de leasing din luna ianuarie 2008, astfel cum a rezultat din înscrisurile depuse la dosar.

Prin urmare, părțile au convenit reprogramarea plății ratelor de leasing, invocând disp. art. 6 pct. 3 din OG nr. 51/1997, potrivit căruia „părțile pot conveni și alte clauze”.

Dispozițiile art. 6 al. 1 și 2 din OG nr. 51/1997 republic. prevăd însă clauzele minime pe care trebuie să le cuprindă un contract de leasing, la alin. 3 prevăzându-se că părțile pot conveni și alte clauze.

Prin urmare, aceste convenții comerciale încheiate cu firma germană la data de 12 octombrie 2000 și respectiv 13 noiembrie 2003, prin care s-a stabilit ca plățile aferente contractelor de leasing, respectiv ratele de leasing și valoarea reziduală să se facă din luna ianuarie 2008, au modificat prevederile contractelor de leasing, sub aspectul termenului de plată a ratelor de leasing.

La încheierea operațiunilor vamale, reclamanta nu a făcut însă cunoscute organului constatator existența acestor modificări, în conformitate cu disp. art. 93 din Legea nr. 141/1997, potrivit căreia titularul regimului vamal suspensiv este obligat să informeze de îndată autoritatea vamală asupra oricăror modificări care influențează derularea operațiunii sub regimul vamal aprobat și să solicite, acordarea unui alt regim vamal.

Reclamanta a convenit amânarea termenului de plată a Ratelor de leasing după expirarea perioadei contractului de leasing cu încălcarea dispozițiilor art. 1 din OG nr. 51/1997, cu ocazia transferului dreptului de proprietate al bunurilor, fără a achita toate obligațiile de plată asumate până la acea dată.

În consecință, înțelegerea între părți privind amânarea termenului de plată a ratelor de leasing, nu a fost luată în conformitate cu dispozițiile legale.

Potrivit disp. art.27 al.4 din OG nr.51/1997 republic., în cazul achiziționării bunurilor introduse în țară, în condițiile al.1 și 2, în prezent abrogate, utilizatorul este obligat să achite taxa vamală calculată la valoarea reziduală a bunului din momentul încheierii contractului de vânzare cumpărare, care nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare a bunului.

Ca urmare, valoarea reziduală a bunurilor în momentul încheierii contractelor de vânzare cumpărare era egală cu valoarea totală a contractelor de leasing.

În consecință, atâta timp cât utilizatorul bunului nu a achitat nici o rată de leasing până la expirarea contractului de leasing, valoarea reziduală a bunului din momentul încheierii contractului de vânzare cumpărare este egală cu valoarea totală a contractului de leasing, la care are loc transferul dreptului de proprietate al bunului către utilizator.

Faptul că părțile din contractul de leasing, cele două societăți locatorul și locatarul, au convenit ca derularea contractului să se facă fără plata ratelor de leasing și a valorii reziduale a bunurilor, se aplică prin aceea că cele două societăți se află în situația reglementată de art.15, pct.4, lit.a din Acordul privind evaluarea mărfurilor în vamă (Acordul privind aplicarea art.VII al GATT 1994 la care România este membră), respectiv una face poarte din direcția sau consiliul de administrație al întreprinderii celeilalte și reciproc.

Prin urmare, organele de control vamal, în mod legal au stabilit că societatea reclamantă datorează bugetului de stat drepturi vamale de import, precum și dobânzi și penalități aferente acestora în sumă de lei, în conformitate cu disp. art.119 alin.1 și 120 din OG nr.92/2003 privind Codul de proc.fiscală, modificat și completat prin OG nr.20/2005 și art.14 al.1 din OG nr.61/2002, privind colectarea creanțelor bugetare..

În ceea ce privește motivele de nulitate ale procesului verbal de control și a actelor subsecvente invocate de contestatoare, instanța apreciază că acestea sunt nefondate întrucât acestea au fost emise în urma unui control vamal, efectuat în baza prevederilor Legii nr.86/2006 privind Codul Vamal al României.

Potrivit disp. art.14 alin.1 din acest act normativ, autoritatea vamală poate controla mărfurile supuse reglementărilor vamale în orice loc s-ar afla pe teritoriul țării.

Controlul vamal s-a exercitat de către personalul vamal cu atribuții în acest domeniu în conformitate cu disp. art.14 alin.1, teza II din lege și după procedura reglementată de dispozițiile Codului vamal.

În consecință, instanța apreciază că la încheierea procesului verbal de control contestat și a actelor subsecvente nu a fost încălcată vreo dispoziție legală care să atragă nulitatea actului menționat.

Față de considerentele expuse, se va respinge excepția de nulitate a actelor contestate precum și contestația formulată, în totalitate, ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge excepția de nulitate a procesului verbal nr. [redacted] 29 august 2007, ca nefondat.

Respinge contestația în totalitate, formulată de reclamanta S.C. [redacted] S.R.L. cu sediul în Tulcea, str. [redacted] nr. [redacted], bl. [redacted] județul Tulcea, împotriva pârâtelor: DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE GALAȚI cu sediul în Galați str. Portului nr.163 și DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE TULCEA cu sediul în Tulcea str. Portului nr.18 A, și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE TULCEA cu sediul în Tulcea str. Babadag nr. 163 bis, județul Tulcea, ca nefondată.

Definitivă.

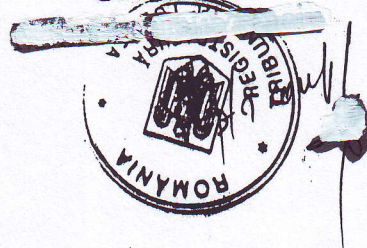
Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 21 noiembrie 2008.

Președinte,

[redacted]

Grefier,

Red.jud. [redacted] /19.01.2009
Tehnored. [redacted] 6 ex/20.01.2009